

Hospoda s více než 700 letou tradicí

Na břehu Těrlické přehrady v katastru obce Horní Těrlicko se nachází tzv. Jaškovská krčma, jejíž historie sahá až do druhé poloviny 13. století. Poprvé je tato hospoda zmiňována v zakládací listině orlovského benediktinského kláštera, vydané opolským knížetem Vladislavem dne 12. června 1268. Krčma ležela při cestě mezi Opavou a Těšínem a byla tedy nejspíš hospodou zájezdní, která sloužila nejen místním lidem, ale také formanům, jezdcům a kupcům. Ve vesnických krčmách se pivo nejen čepovalo, ale i vyrábělo. Vzhledem k tomu, že tato krčma byla klášterním majetkem, mohla odebírat pivo přímo z klášterního pivovaru nebo pálenku z klášterní pálenice. K výčepu nápojů náležela i živnost hostinská, tedy povinnost sloužit jídlom a noclehem. Kromě toho sloužily takovéto krčmy k zásobování obyvatelstva dovezenými druhy zboží, jako byla sůl a koření. Ať už byla klášterní krčma ve 13. a 14. století postavena celá z kamene nebo napůl ze dřeva, musela mít alespoň klenuté sklepy v suterénu a vysokou podezdívku v přízemí. Dalším, byť nepřímým dokladem o existenci klášterního majetku v Těrlicku, je seznam míst a vsí povinných placením desátků vratislavskému biskupovi z počátku 14. století. Těrlicko zde uvedeno není a tento fakt ve svém důsledku znamená, že i v tomto období byla Jaškovská krčma klášterním majetkem.

V roce 1561 byl majetek orlovského kláštera beze zbytku knížetem Václavem sekularizován a rozprodán mezi přední těšínské šlechtice. I když mezi jednotlivými díly není těrlická krčma jmenována, připadla patrně Rouseckým z Ejvaně a nejpozději k tomuto roku se stala krčmou panskou. V roce 1682, kdy byla v majetku šlechtice Vlčka, krčma vyhořela a teprve v roce 1691 byla znovu postavena císařskou komorou.

Z roku 1770 se dochovala smlouva, kterou Kalixt hrabě Larisch prodává v dědičné užívání Janu Hauttlovi, měšťanu z Moravské Ostravy a dvornímu stolaři z Karviné, hostinec v Těrlicku. Hostinský se touto smlouvou zavazuje, že bude čepovat pouze panské pivo a pálenku a nepřipustí pod ztrátou místa a živnosti výčep cizích nápojů. Rovněž může svobodně vykonávat svou živnost pekařskou a řeznickou. Ze smlouvy dále vyplývá, že v krčmě již byla velká šenkovna na západní straně, vytápěná zřejmě velkými kachlovými kamny, v níž se svítilo loučemi.

O 100 let mladší, z roku 1870, je další dochovaný dokument. Jedná se o nájemní smlouvu, v níž můžeme číst, že právo na výčep piva a pálenky v panském hostinci čp. 145 v Horním Těrlicku získává tehdejší nájemce Adolf Glücklich. V roce 1884 je v živnostenských aktech Okresního úřadu Těšín zaznamenána jako nájemkyně krčmy Karolína Pěgřimek, která ji přejímá od vdovy po předchozím nájemci Terezií Glücklichové.

Další informace o Jaškovské krčmě pocházejí až z počátku 20. století. Z roku 1902 je nájemní (pachtovní) smlouva, kdy majitel Jindřich hrabě Larisch-Mönnich pronajímá Antonínu Palarčíkovi hostinec v Horním Těrlicku. Právo výčepu piva a pálenky bylo doplněno o právo poskytovat nocleh cizím osobám, připravovat a předkládat jídla, výčep vína, výčep ovocných vín, připravovat kávu a čaj, provozovat dovolené hry. Se jménem Antonína Palarčíka se v souvislosti s krčmou setkáváme v dokumentech z roku 1923, 1928, 1931 a dále až do roku 1971, kdy již byli Palarčíkové majiteli a prodali ji OKR, Dolu ČSM Stonava. V roce 1974 byl historický objekt Jaškovské krčmy zapsán pod rejstříkovým číslem 2223 do Státního seznamu nemovitých kulturních památek. V loňském roce byla dokončena rozsáhlá rekonstrukce celého objektu.

(Mgr. Veronika Matroszová)